

Jelentés az emberkereskedelemről – 2018

Kiadta az Egyesült Államok Külügyminisztériuma
(Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons)

2018. június 28.

<http://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/2018/index.htm>

MAGYARORSZÁG: 2. szint megfigyelési listán

A magyar kormány nem teljesíti maradéktalanul az emberkereskedelem felszámolására vonatkozó minimumkövetelményeket, bár jelentős erőfeszítéseket tesz ennek érdekében. A beszámolási időszakban a kormány jelentős erőfeszítései két áldozatvédelmi szolgáltatást nyújtó civil szervezet finanszírozására és az emberkereskedelem áldozatairól statisztikai információkat gyűjtő EU-finanszírozású digitális platform kísérleti bevezetésére terjedtek ki. Ugyanakkor az előző beszámolási időszakhoz képest a kormány nem tanúsított fokozott erőfeszítést. Kevesebb volt a vizsgálat, mint az előző időszakban, és tovább csökkent az azonosított áldozatok száma. A veszélyeztetett lakosságot a kormánytisztviselők az emberkereskedelem mutatói alapján nem szűrték, a bűnüldöző szervek pedig egyetlen egyedi áldozatot sem azonosítottak. Az emberkereskedelem miatt elítélt három személy közül csak egy fő töltött le szabadságvesztést. Az áldozatsegítő szolgáltatások különösen a gyermekek és a külföldiek esetében továbbra is gyérek, koordinálatlanok és elégtelenek voltak. A bűnüldöző szervek vétség elkövetése miatt szexuális kényszerítést elszenvedő gyerekeket állítottak elő, és voltak eljárás alá, közülük ötöt szexuális kényszerítés alapján szabadságvesztésre ítélték. Ezért Magyarország besorolása immár a második évben is a 2. megfigyelési szinten maradt.

AJÁNLÁSOK MAGYARORSZÁG SZÁMÁRA

Magyarország szűrje a prostitúcióban érintett összes személyt az emberkereskedelemre utaló mutatók szempontjából, biztosítsa, hogy se felnőttet, se gyermeket ítéljenek el olyan bűncselekményért, amelyet az emberkereskedelem áldozataként követ el; jelentősen javítsa a felnőtt és gyermek áldozatok számára elérhető speciális szolgáltatások minőségét és gyakoriságát, és az áldozatokról gondoskodó civil szervezetek szolgáltatásaihoz biztosítson elegendő finanszírozást; különösen a veszélyeztetett lakosság, tehát a migránsok és menedékkérők, állami gondozottak, gyermekotthonban élő gyermekek, a prostitúcióban érintett személyek körében proaktívan azonosítsa a lehetséges áldozatokat, ennek érdekében javítsa például a rendészeti állományoknak és a szociális munkásoknak a kényszerítés jeleinek felismeréséhez nyújtott képzést; fokozza a bűnüldözés és igazságszolgáltatás részéről az emberkereskedők ellen a nyomozás lefolytatása, az elkövetők eljárás alá vonása és szabadságvesztéssel történő büntetése érdekében tett erőfeszítéseket; fogadjon el és vezessen olyan rendelkezést, amely tiltja az emberkereskedelem áldozatainak nem megfelelő elzárását, bírságolását és egyéb

módon történő büntetését kizárólag az emberkereskedelemre közvetlenül visszavezethető jogellenes magatartások miatt; módosítsa a büntető törvénykönyv emberkereskedelmet tiltó rendelkezéseit, és a módosításban kifejezetten rögzítse, hogy az emberkereskedelemmel kapcsolatos bűncselekményekben az áldozat hozzájárulásának nincs jelentősége, és a bűnüldöző szervezetet képezze ki a rendelkezés érvényesítésére; foganatosítson intézkedéseket annak érdekében, hogy az állami gondozásban élő veszélyeztetett gyermekek, illetve az onnan távozó személyek ne váljanak az emberkereskedelem áldozatává; erősítse a bűnüldöző szervezet, az ügyészségek és a szociális munkások áldozatközpontú képzését; részesítse fokozottabb védelemben azon áldozatokat, akik az emberkereskedők részéről súlyos sérelemre vagy megtorlásra számíthatnak, ennek részeként a sikeresebb reintegráció elősegítése érdekében alakítson ki hosszabb távú gondozási lehetőségeket; erősítse a megbízható rendőrségi és áldozatvédelmi adatok gyűjtését és jelentését; továbbá az emberkereskedelem elleni jogszabályok és a nemzetközi jog közötti összhang megteremtése érdekében pontosítsa a kizsákmányolás fogalmának meghatározását, és emelje be a megtévesztést, az erőszakot illetve a kényszert a felnőtteket érintő emberkereskedelem alapesete bűncselekményének a fogalmába.

BÜNTETŐELJÁRÁS

Csökkent a bűnüldözés által folytatott nyomozások és az emberkereskedelem tárgyában folyó büntetőeljárások száma. A 2013-tól hatályos Büntető Törvénykönyv 192. §-a ugyan bűncselekményként minősíti a szexuális és a munkavégzési célú emberkereskedelmet, de nem követi az emberkereskedelem nemzetközi jogban érvényes meghatározását, mert az erőszak alkalmazását, a megtévesztést illetve a kényszert nem az emberkereskedelem alapesetének fogalmi jegyeként, hanem súlyosbító körülményként értékeli. A törvény széles értelmű meghatározása szerint a kizsákmányolás a sértett helyzetének kihasználásával előny szerzésére irányuló törekvés (erőfölénnyel való visszaélés). A bűncselekmény büntetési tétele a törvény szerint alapesetben öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, súlyosbító körülmények fennállása esetén ugyanakkor az emberkereskedelem büntette kettőtől 20 évig terjedő szabadságvesztéssel sújtandó. E tételek megfelelően szigorúak, és a szexuális célú emberkereskedelem esetében a más súlyos bűncselekményekért kiróható büntetési tételekhez képest arányosnak tekinthetők. Emellett a büntető törvénykönyv 193. §-a alapján bűncselekménynek minősül a kényszermunka, amely felnőtt sértett esetén egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, míg a gyermek sérelmére elkövetett munkavégzési célú emberkereskedelem két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel sújtható. A büntető törvénykönyv 203. §-a pedig nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel sújtható bűncselekménynek nyilvánítja a gyermekprostitúcióból való haszonszerzést.

A bűnüldözési adatok továbbra sem megbízhatóak, ami nehezíti a megtett intézkedések értékelését. 2017-ben a rendőrség 18 nyomozást zárt le (2016-ban 25-öt). A 18 nyomozás közül 16 kényszermunka, egy kényszer, és további egy gyermekmunka tárgyában folyt. További 19 esetben folyt emberkereskedelem tárgyában nyomozás a kizsákmányolás nem nevesített formája miatt. Hivatalos források szerint a 2016-ban jelentett két főhöz képest a 193. § alapján három személy ellen folyt büntetőeljárás kényszermunka miatt. A 192. § alapján sem 2016-

ban, sem 2017-ben nem zárult le büntetőeljárás. A rendőrség 2017-ben gyermekprostitúció kihasználása tárgyában 58 esetben zárt le nyomozást. Az ügyészségek beszámolóí szerint a 203. § alapján 11 egyén ellen indult büntetőeljárás gyermekprostitúció kihasználása miatt (szemben a 2016-ban jelzett 22 esettel). A bíróság három személy ellen hozott elmarasztaló ítéletet prostitúcióból származó haszonszerzés és a prostitúció elősegítése miatt; közülük kettő a 192. § alapján, egy fő pedig a korábbi büntető törvénykönyv 175/B. §-a kapott büntetést ugyanabban az ügyben. A bíróság a 192. § alapján (két évig terjedő szabadságvesztésre) elítélt két személy ellen hozott ítéletet felfüggesztette. Nem függesztette fel a bíróság a korábbi 175/B. § alapján egy év hat hónap szabadságvesztéssel, a közügyektől való eltiltással és pénzbüntetéssel sújtott harmadik személy ellen hozott ítéletet. Bíróság 2016-ban hét (2015-ben 22, 2014-ben 10) emberkereskedő ellen hozott elmarasztaló ítéletet. 2017-ben a 203. § alapján 17 elmarasztaló ítélet született. Bár a 2012. évi Büntető Törvénykönyv megszüntette azt a korábbi követelményt, hogy bizonyítani kelljen a kereskedelmi tranzakciót az áldozat vonatkozásában, a bírák állítólag továbbra is elvárják ennek bizonyítását. A hazai esetekben a nyomozást a megyei rendőrség folytatta le, amely a szervezett bűnözést illetve a nemzetközi színt tartalmazó esetekben az az illetékeséget átadta a Nemzeti Nyomozó Iroda (NNI) emberkereskedelmi részlegének. Az NNI emberkereskedelmi részlegének létszáma 11 fő volt, ami a szakértői vélemények szerint a probléma nagyságrendjéhez mérten kevés. A civil szervezetek nehezményezték, hogy a helyi rendőrség érzéketlen az emberkereskedők áldozataival szemben, megfigyelők szerint pedig aggodalomra ad okot az, hogy a bűnüldözés rendszeresen a valóságosnál kevesebb emberkereskedelem elleni bűncselekményről számol be. A nyomozati tevékenységet akadályozta, hogy sem a bűnüldöző szervek, sem az ügyészség nem volt tisztában a szerep- és feladatkörével, bár végül is a rendőrségen emberkereskedelmi ügyekben folyó nyomozást az ügyészség felügyelte.

A rendőrség továbbra is vonakodott például az állami gondozás alatt álló gyermekek sérelmére elkövetett egyes emberkereskedelmi ügyekben nyomozást folytatni. Beszámolója szerint a kormánynak nem volt tudomása emberkereskedelemben bűnrészes kormányzati tisztviselőről, egyes megfigyelők azonban aggályosnak tartják, hogy emberkereskedelemmel gyanúsított személyek esetleg rendőrségi védelemben részesülnek. A kormány a bűnüldözés szakembereit nem részesítette az emberkereskedelem témájára vonatkozó standard képzésben, kizárólag alkalmi képzések folytak. A kormány 30 konzuli tisztviselő és mintegy 130 igazságügyi dolgozó (2016-ban 840 fő) számára biztosított áldozatvédelmi képzést, és EU finanszírozás felhasználásával a munkaügyi ellenőrök számára szervezett képzési programot. A vizsgált időszakban az országos rendőrkapitányság közös nyomozócsoportokban működött együtt a belga, holland és brit társszervekkel a szexuális célú emberkereskedelem eseteinek felgöngyölítése érdekében. A korábbi beszámolási időszakban említett 52 főhöz képest a kormány idei beszámolója nem tesz említést emberkereskedelemmel vádolt külföldi állampolgár kiutasításáról.

VÉDELEM

A kormánynak a védelem terén tett erőfeszítései továbbra sem bizonyultak elégségesnek. A kormány nem szűrte, illetve nem azonosította megfelelően az

áldozatokat a veszélyeztetett lakossági körben, tehát az üzleti célú szexuális tevékenységet folytató felnőttek és gyermekek, az állami gondozott gyermekek, külföldi munkások, felügyelet nélküli kiskorúak, köztük a menedékkérők körében. Az emberkereskedelem áldozatainak azonosításának rendjéről szóló kormányrendelet felsorolja az áldozatok azonosításáért felelős intézményeket, és tartalmazza a feltételezett áldozatokkal való beszélgetés során felteendő kérdéseket, valamint az eljárási szabályokat. Megfigyelők nehezményezték, hogy a mechanizmus nem világos, hiányzanak a normák, az azonosítást végző szervezeteknek, például a rendőrségnek széles döntési jogkört biztosít, miközben az első vonalban reagálók körében nem terjesztik széles körben a protokollokat. A bűnüldözés a prostitúcióval vádolt személyeket kivétel nélkül bűnözőként kezelte, és a vonatkozó közigazgatási szankciók és vétségekre tett vádemelési javaslatot. Az emberkereskedelemtől rendelkező magyar jogszabályok nem részesítették védelemben az emberkereskedelem áldozatait, így a gyermekeket sem az emberkereskedelem közvetlen következményeként elkövetett bűncselekmények után helytelenül kiszabott közigazgatási vagy büntetőjogi szankcióktól; a bűncselekmények áldozatainak büntethetőségét általában tiltó rendelkezés nem terjedt ki sem a vétségekre, sem a közigazgatási szabálysértésekre, és az emberkereskedelem áldozatait tekintetében érvényre juttatása elmaradt. A kormány továbbra sem ültette át a belső joganyagba a 2011. évi uniós irányelvet, mely szerint a prostitúciós célú emberkereskedelemnek kitett 18 év alatti személyeket az emberkereskedelem áldozatának kell tekinteni még akkor is, ha a tevékenységhez eredetileg beleegyezésüket adták, és a magyar jog nem tartalmazott olyan rendelkezést, amely szerint az áldozat hozzájárulásának nincs jelentősége. A hatóságok 67 (2016-ban 88) gyermekre (66 lányra és 1 fiúra) róttak ki büntetést prostitúció vétsége miatt; 33 gyermek figyelmeztetést, 26 pénzbírságot, 5 szabadságvesztést kapott, 2 gyermeket közmunkára köteleztek, egyet pedig vagyonelkobzásra ítélték. Az alapvető jogok magyar biztosa 2018 márciusában arról számolt be, hogy a 14-18 évesek prostitúció alapján való büntetése sérti a gyermekek jogait. Az alapvető jogok biztosa javasolta, hogy a belügyminiszter vegyen napirendre egy törvénymódosítást, amely védelemben részesítené a 18 év alatti személyeket, hogy a prostitúció miatt ne legyenek büntethetők. Javasolta továbbá, hogy a magyar rendőrség vizsgálja felül a prostitúciós célú gyermekkereskedelem kezeléséről szóló aktuális protokollokat. Javaslatot fogalmazott meg az ombudsman arról is, hogy a kormány nyújtson hatékonyabb támogatást és védelmet a gyermek áldozatoknak, és készítsen elkülönített állami előirányzattal finanszírozott, a gyermekvédelmi szakértők számára célzott képzést biztosító akciótervet.

Az NNI emberkereskedelmi részlege nem számolt be azonosított áldozatokról. A 2016-ban kimutatott 44 főhöz képest a kormány összesen 33 áldozatot azonosított. A magyar nagykövetségek kilenc áldozatot azonosítottak, a 2016-ban jelentett 11 főhöz képest, csak hogy a nagykövetség által azonosított esetek nem mindig jelennek meg a rendszerben, így nehéz a számokat évről évre összehasonlítani. Az Igazságügyi Hivatal áldozatsegítő szolgálata a 2016-ban kimutatott kilenc főhöz képest két áldozatot azonosított. Az áldozatsegítő szolgálat a két áldozatot 117 500 Ft (450 \$) pénzügyi segélyben részesítette. Az Országos Kríziskezelő és Információs Telefonszolgálat (OKIT) 20 esetben nyújtott emberkereskedelemmel kapcsolatos telefonhívásokkal kapcsolatosan támogatást az 2016-ban támogatott 23 főhöz képest 22 potenciális áldozat számára. A 22 áldozat közül tizenegyen védett

szálláshelyeken kaptak férőhelyet. A civil szervezetek beszámolójuk szerint az emberkereskedelem mintegy 66 áldozatának nyújtottak segítséget a 2016-ban támogatott 143 fővel szemben.

Az áldozatsegítő szolgáltatások továbbra is gyérek, koordinálatlanok és elégtelenek voltak, és az áldozatokat kitétték a reviktimizáció veszélyének. Minden magyar és uniós áldozat a kormány által biztosított pénzügyi támogatásra, pszichológiai tanácsadásra, jogsegélyre, tanúellátásra és védett szállásra volt jogosult. A nemzeti áldozatirányítási mechanizmus nem terjedt ki a Magyarországon nem jogszerűen tartózkodó EU-állampolgárokra, így ezek az áldozatok ezen az alapon nem részesülhettek finanszírozási szolgáltatásokban. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI) különleges jóváhagyásával egy kormány által finanszírozott civil szervezet nyújtott szolgáltatásokat a nem uniós illetőségű áldozatoknak azon néhány esetben, amikor a jóváhagyást a civil szervezet kérelmezte. A szakértők azt is nehezményezték, hogy a kormány nem rendelkezik összehangolt útmutatással az áldozatvédelmi szolgáltatásokkal kapcsolatban, és kiemelték, hogy nem volt hatékony az áldozatirányítási rendszer, és arról is beszámoltak, hogy a felelős minisztériumok között nem volt egyetértés arról, hogy a harmadik országban állampolgár áldozatok számára a tartózkodástól függetlenül milyen védett elhelyezési lehetőségeket kell biztosítani. A magyar és az uniós áldozatok két ideiglenes szálláshely szolgáltatásaira voltak maximum hat hónapig jogosultak függetlenül attól, hogy az áldozat a bűnüldözéssel együttműködött-e. Az Igazságügyi Minisztérium (IM) három új támogató központot létesített, amelyek feladata, hogy átfogó szolgáltatásokat, például egyéni pszichológiai és érzelmi támogatást nyújtsanak, illetve az áldozatok jogairól tájékoztatást adjanak a bűncselekmények, többek között az emberkereskedelem áldozatainak. A beszámolási időszak végéig a központok az emberkereskedelemben érintett egyetlen áldozatot sem nem támogattak. A kormány nem működtet a külföldön azonosított magyar áldozatok hazatérését és visszailleszkedését segítő külön programot. Szakértők megállapítása szerint hiányoznak a hosszú távú reintegrációs szolgáltatások. Egyetlen áldozat sem részesült államilag elrendelt jóvátételben vagy kártalanításban.

Az általános gyermekvédelmi rendszeren és az állami gondozás otthonain kívül a gyermekkorú áldozatokat azonosító, irányító illetve segítő állami program nem működött, és a működő rendszer létszáma és erőforrásai sem voltak elégségesek a megfelelő gondozás illetve a biztonság biztosításához, így az áldozatok könnyen ismét az emberkereskedelem áldozataivá válhattak. A kormány speciális szolgáltatásokat finanszírozott az emberkereskedelem áldozatává vált nyolc kiskorú nő számára egy büntetés-végrehajtási intézetben. A szakértők nehezményezték, hogy az emberkereskedelem gyermek áldozatai továbbra sem kapnak megfelelő segítséget és speciális védett szálláshelyet. Az állami otthonokban elhelyezett vagy árvaellátásban részesülő gyermekek az elhelyezésük alatt és a 18 éves korban kötelező távozásuk után védtelenek maradtak az emberkereskedelemmel szemben. Megfigyelők beszámolóik szerint a kormány nem nyújtott speciális szolgáltatásokat a gyermekkorú áldozatoknak az állami otthonokban, amelyeket "börtönszerű" létesítményként jellemeztek. 2016-ban az EMMI a civil szervezetek és a kormány képviselőiből egy szakértői munkacsoportot hívott életre az állami gondozást nyújtó intézményekben folyó szexuális célú emberkereskedelemmel kapcsolatosan folytasson kutatásokat, gondoskodjon a védelemről és a megelőzésről és az

áldozatok támogatásáról. A csoport 2017 májusában ajánlásokat tartalmazó értékelést készített, amelyet a munkacsoportban a civil szervezetek között szétosztottak, de közzététele elmaradt. A kormány beszámolója szerint a 14 év alatti kísérő nélküli kiskorúakat a tranzitónából át lehet helyezni a Főti Gyermekközpontba, amely azonban az áldozatoknak nem nyújt speciális szolgáltatásokat. A kormány azt tervezi, hogy 2018-ban bezárja a gyermekközpontot, a létesítményben tartózkodó kísérő nélküli kiskorúak számára alternatív szállást nem jelölt ki; a média beszámolói szerint a hatóságok a gyermekeket a fiatalkorúak számára fenntartott zárt büntetés-végrehajtási létesítménybe fogják áthelyezni. 14 és 18 éves életkor közötti kísérő nélküli kiskorú nem hagyhatta el a tranzitónáját, és nem lehetett a Főti Gyermekközpontba a menedékkérelmének pozitív elbírálása előtt áthelyezni.

A kormány a 2016. évi 19 millió forinthez (73 520\$) képest 21,9 millió forint (84 740\$) egy évre szóló, vissza nem térítendő támogatást nyújtott egy civil szervezetnek két átmeneti szálláshely működtetésére, amelyek nyolc-nyolc áldozatnak tudtak szállást valamint pszichoszociális és jogi támogatást nyújtani. A civil szervezet beszámolója szerint (2016-ban 64, 2015-ben 62) 20 áldozatnak köztük 1 kiskorú személynek, 12 eltartott gyermeknek és 1 felnőtt rokonnak nyújtott szolgáltatást. A hatóságok a 2016-ban rendelkezésre bocsátott 2 millió forinthez (7 740 USD-hez) képest 5,4 millió forintot (20 890 USD-vel) biztosítottak egy másik civil szervezetnek az emberkereskedelem áldozatai számára szolgáltatásokat nyújtó átmeneti szálláshelyeinek támogatására. A kormány egy civil szervezetnek 6 millió forintot (23 220 USD) ítél meg arra, hogy 2018-ban a fiatalkorúak két javítóintézetében az emberkereskedelem tárgyában megelőző és képzési programot hajtson végre. Az Igazságügyi Minisztérium a bűncselekmények, köztük az emberkereskedelem áldozatainak segítése céljára két civil szervezetnek nyújtott 24,7 millió forint (95 570 USD) összegű támogatást a 2016-ban rendelkezésre bocsátott 76.6 millió forinthez (296 380 USD) képest. Az áldozatsegítő szolgálatok számára a finanszírozás korántsem volt elegendő.

A külföldi áldozat 30 napos gondolkodási időt kaphatott annak eldöntésére, segíti-e a bűnüldöző szerveket, és ezalatt ideiglenes tartózkodási engedélyre volt jogosult. A hatóságokkal együttműködni kész áldozat az együttműködés idejére tartózkodási engedélyt kapott. A vizsgált időszakban a kormányzati szervek nem adtak ki ideiglenes vagy állandó tartózkodási engedélyt, továbbá kiutasítással szembeni felmentést emberkereskedelem áldozatainak. A civil szervezetek továbbra is aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy a kormány nem nyújt megfelelő védelmet az emberkereskedők ellen tanúskodó áldozatoknak; a vizsgált időszakban nyomozáshoz, büntetőeljáráshoz egyetlen áldozat sem nyújtott segítséget, és egyetlen áldozat sem vett részt áldozatvédelmi programban.

MEGELŐZÉS

A kormány továbbra is csekély erőfeszítést fordított a megelőzésre és a koordinációra. Az emberkereskedelem elleni fellépés nemzeti koordinátora elnöksége alatt működött a kormányzati szereplőket, egy nemzetközi civil szervezetet és az emberkereskedelem áldozatainak szálláshelyet biztosító államilag támogatott civil szervezetet tömörítő Nemzeti Koordinációs Mechanizmus (NKM).

Munkáját kiegészítette a civil kerekasztal, amelynek az elnöki teendőit szintén a nemzeti koordinátor látta el. E szervek között a koordináció továbbra is egyenletlen volt. A kormánynak nem volt emberkereskedelem elleni nemzeti stratégiája, amelynek elkészítésével és tervének elfogadásával beszámolók szerint arra várt, hogy előbb az Európai Bizottság hozza nyilvánosságra tervezetét. A kormány nem adott ki az emberkereskedelem-ellenes erőfeszítéseit értékelő jelentést. Mintegy 1,5 millió forinttal (5 800 USD), azaz a 2016-ban elkülönített összeggel azonos mértékben támogatta viszont az OKIT működését, amely a családon belüli erőszak és az emberkereskedelem áldozatainak segítésére 24 órás segélyvonalat tartott fenn. A segélyvonalhoz körülbelül 7500 hívás futott be, melyek közül mintegy 100 hívás kapcsolódott az emberkereskedelemhez, 22 hívás pedig áldozatokra vonatkozott. Az OKIT-hoz beérkező hívások nyomán vizsgálat nem indult.

A kormány a finanszírozási igény 25 százalékával, azaz összesen 137 millió forinttal (530 080 USD) járult hozzá hat, EU pályázaton nyertes emberkereskedelemmel kapcsolatos projekthez. A kormány nem további összegeket nem különített el e projektek folytatására 2018-ban, amikor az EU finanszírozás megszűnik. A szakértők szerint az EU-finanszírozással nem sikerült erre a nagy horderejű problémára hosszú távú, tartós megoldást találni. Egy nemzetközi szervezet a közösségi médiában emberkereskedelemmel foglalkozó figyelemfelkeltő kampány lefolytatására 70 millió forint (271 850 USD), a Svájc és Magyarország közötti transznacionális áldozatirányítási mechanizmus felállítására 14 millió forint (54 170 USD) támogatásban részesült. Az Országos Rendőr-főkapitányság 20 millió forintot (77 380 USD) kapott arra, hogy 700 rendőrtisztnek és frontvonalban dolgozónak emberkereskedelemmel kapcsolatos képzést szervezzen, további 8 millió forintot (30 950 USD) pedig a regionális koordinációt megerősíteni hivatott nyolc helyi fórum megszervezésére vett át. A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 7 millió forintot (27 080 USD) használt fel bevándorlási és menekültügyi tisztviselők képzésére, az áldozatok azonosítása során használt dokumentum beszerzésére és egy konferencia megszervezésére. Az Igazságügyi Minisztérium 18 millió forint (69 650 USD) összegben részesült, amelyből az emberkereskedelem áldozatainak nyilvántartását és az esetek kezelését végző új digitális platformot kellett kialakítania. A kormány a platformot szeptemberben indította el, és megkezdte a szakemberek kiképzését. Két megyei rendőr-főkapitányság szintén szervezett helyi figyelemfelkeltő kampányokat. A kormány nem törekedett jelentős erőfeszítésekkel a szexuális célú emberkereskedelem és a kényszermunka iránti kereslet csökkentésére. A kormánynak nincs joga sem vizsgálni, sem pénzbírással vagy más büntetéssel sújtani az emberkereskedelemnek minősülő cselekményeket elkövető, külföldi állásközvetítő ügynökséget. Ugyan arra sem jogosult, hogy az ilyen állásközvetítő ügynökségek tevékenységét ellenőrizze, csak azt értékelheti, hogy az ideiglenes munkavégzés szabályainak megfelelnek-e. Ilyen ellenőrzései során azonban áldozatokat nem sikerült azonosítani.

AZ EMBERKERESKEDELEM JELLEMZŐI

Amint azt az elmúlt öt évben folyamatosan jelentettük, Magyarország forrás-, tranzit- és – kisebb mértékben – célország a férfiakat, nőket és gyermekeket érintő, kényszermunka, illetve szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem tekintetében. A mélyszegénységben élő magyarok, az alacsony

iskolai végzettségű fiatal felnőttek, a romák, a gyermeküket egyedül nevelő nők, a menedékkérők, a kísérő nélküli fiatalok és a hajléktalan férfiak a leginkább kiszolgáltatottak. Magyar nők és gyermekek válnak a szexuális célú emberkereskedelem áldozatává belföldön és külföldön, elsősorban Európán belül; különösen nagy a magyar áldozatok száma Németországban, Hollandiában és Franciaországban. Magyar férfiak és nők munkavégzés célú kizsákmányolása itthon vagy külföldön, különösen Németországban, az Egyesült Királyságban és Hollandiában történik. Civil szervezetek új jelenségről számoltak be: fogyatékkal élő személyek válnak a szexuális célú emberkereskedelem áldozataivá. Magyarokat, köztük roma származású nőket és lányokat és állami gondozottakat nagy számban zsákmányolnak ki Ausztriában roma és nem roma származású magyar elkövetők. A szexuális célú emberkereskedelem belföldön és külföldön kizsákmányolt kiskorú magyar áldozatai nagy számban állami gyermekgondozási intézményekből, illetve javítóintézetekből kerülnek ki, és az emberkereskedők akkor toborozzák őket, amikor elhagyják az említett intézményeket. Beszámolók szerint prostitúcióra kényszerítenek magyar nőket, akiket különféle ígéretekkel vettek rá arra, hogy Európában álházasságot kössenek harmadik országbeli állampolgárokkal. Nyugat-Európában magyar férfiak válnak az illegális munkaerő-kereskedelem áldozatává a mezőgazdaságban és az építőiparban, valamint a gyárakban. Az emberkereskedelem kelet-európai országokból származó áldozatai Magyarországon keresztül utaznak Nyugat-Európa felé. Magyarország tranzitország a menedékkérők és illegális bevándorlók számára, akik közül számosan az emberkereskedelem áldozatai lehetnek, vagy azzá válhatnak. Az országon belül roma gyermekeket koldulásra, lányokat és fiúkat szexuális célú szolgáltatásokra, kisebb bűncselekmények elkövetésére kényszerítik.